

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Ožujak - Travanj 2023

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINGDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Božja ruka u odnosima ljudi 2

Međunarodne Biblijske Studije

Razmetni sin 12

Najveći u Kraljevstvu 14

Isus razgovara sa

Samarijankom 16

Isus nadvlada nečistog duha 18

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

“Djeca svjetlosti” 20

OBEĆANJA 27

The Dawn - Croatian Edition
March - April 2023

First issue published December 2013

Printed in USA

Božja ruka u odnosima ljudi

***“Velika su i čudesna
djela tvoja,
Gospodine, Bože,
Svevladaru!
Pravedni su i
istiniti putovi tvoji,
Kralju narodâ! Tko
da te se ne boji,
Gospodine, tko da
ne slavi ime tvoje! Ti
si jedini svet! I zato
svi će narodi doći i
klanjati se pred
tobom jer se
očitovahu pravedna
djela tvoja!”***
— *Otkrivenje 15: 3, 4*

U SVIJETU preplavljenom nevoljama i neizvjesnošću mnogi se pitaju je li Bog uistinu zainteresiran za međuljudske odnose i za njihovu konačnu budućnost. Mnogima se čini da su sile zla bile previše uspješne i da budućnost nosi samo nevolje i katastrofe. Vjera mnogih je uzdrmana, kako u Bibliju, tako i u Boga, njezina autora.

Međutim, pomno proučavanje Biblije otkriva da Bog ima jasan plan za ljudsku rasu i da je velik dio toga otkriven onima koji su svoje putove povjerili Gospodinu. U

Efežanima 1: 9-11 čitamo: “Obznaniivši nam otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu zasnova da se provede punina vremenâ: uglaviti u Kristu sve—na nebesima i na zemlji. U njemu, u kome i nama—predodređenima po naumu Onoga koji sve izvodi

po odluci svoje volje.”

Božji plan, ili namjera, nepromjenjiva je, jer čitamo: “Zakleo se JAHVE nad vojskama: “Što zamislih, zbit će se, što naumih, izvršit će se!”” (Izaija 14: 24) I opet, Bog govori preko proroka: “Tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah.”—Izaija 55: 11

Što je, dakle, Bog učinio od svojih velikih stvaralačkih djela zapisanih u Knjizi Postanka? Neki bi htjeli da vjerujemo da je on pokušavao obratiti svijet i da je to glavna misija kršćanstva. Sjetimo se, međutim, da Bog nikada ne “pokušava” nešto učiniti. Sve je podložno njegovoj volji i ništa ne može ometati ostvarenje njegovih planova.

Biblija nas izvještava da je u određenom vremenskom razdoblju, o kojem govorimo kao o dobu Patrijarha, Bog bio naklonjen određenim pojedincima i postupao s njima na svoj osebujan način. Među njima su bili Abraham, Izak i Jakov. Bog se pogodio s njima putem saveza—da će kroz Abrahamovo “potomstvo” sve obitelji na zemlji biti blagoslovljene.—1.Mojsijeva 12: 3; 22: 16-18

Različiti narodi primijenili su saveze zakona i reda kako bi blagoslovili svoje podanike. Postojala je Magna Carta Engleske, izdana 1215. godine, pod kraljem Johnom. U Sjedinjenim Američkim Državama 1776. godine donesena je Deklaracija neovisnosti, nakon koje su uslijedili Ustav i Povelja o pravima—prvih deset amandmana na Ustav. Općenito su to bili blagoslovi jer su služili održavanju, barem u određenoj mjeri, zakona i reda, kao i očuvanju povlastica slobode.

1945. godine dobar dio svijeta potpisao je Povelju Ujedinjenih naroda. U to su vrijeme neki to nazivali

“posljednjom nadom svijeta za mir”. Sada, nakon gotovo osam desetljeća neuspješnih napora, mnogi sumnjaju imaju li Ujedinjeni narodi velik utjecaj na donošenje mira na Zemlji—onog istinskog i trajnog mira koji ljudi tako žarko i iskreno žele.

Preko puta zgrade Ujedinjenih naroda u New Yorku, na kamenom je zidu upisano ono predivno Mihejevo proročanstvo: “Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati.” (Mihej 4: 3) To je ono što gotovo svi narodi žele, ali to se ne može ostvariti naporima palih ljudskih bića. To može postići samo onaj kome je dan naslov “Knez mironosni.”—Izaija 9: 6

Knez mira će uspostaviti istinski i trajni mir ispunjenjem one poznate izjave koju je Bog dao Abrahamu, kada mu je rekao: “Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati. Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati.”—1. Mojsijeva 12: 1-3

Nakon što je Abraham dokazao svoju vjeru svojom spremnošću da slijedi Božje upute i prinese svog sina jedinca Izaka na žrtvu, Jahve mu se ponovno obratio govoreći: “Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina, svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.”—1. Mojsijeva 22: 2, 16-18

Abraham je umro a da se ovo obećanje nije ispunilo. Međutim, potvrđeno je njegovom “potomku”—

njegovom sinu Izaku—kojemu je Bog rekao: “U ovoj se zemlji nastani, ja ću s tobom biti i blagoslivljati te; tebi i tvome potomstvu dat ću sve ove krajeve, da izvršim zakletvu kojom sam se zakleo tvome ocu Abrahamu. Tvoje ću potomstvo umnožiti kao zvijezde na nebesima i tvome ću potomstvu predati sve ove krajeve, tako da će se tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje; a to zato što je Abraham slušao moj glas.”—1.Mojsijeva 26: 3-5

Izak je također umro, a obećanje još uvijek nije bilo ispunjeno. Međutim, Bog je ponovno potvrdio obećanje njegovom sinu Jakovu, rekavši: “Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje.”—1.Mojsijeva 28: 14

Obećanje se nije ispunilo ni u Jakovljevo vrijeme. Nakon njegove smrti, Bog se počeo baviti s njegovom dvanaesticom sinova, koji su postali poglavari dvanaest plemena Izraelovih, a Jakovljevo ime je promijenjeno u Izrael. (1.Mojsijeva 32: 28) Sada se Gospodinova ruka pokazala u njegovom bavljenju s narodom—narodom Izraela. Jahve je rekao Izraelu kao narodu: “Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah.”—Amos 3: 2

Posebna Božja naklonost prema Izraelu trajala je više od osamnaest stoljeća. Preko Mojsija im je dao svoj Zakon i uspostavio svoj savez. On je poslao svoje proroke ovom narodu da ih savjetuju i ukore kada su bili nevjerni svom savezu. Kad su mu bili vjerni, Bog je blagoslovio Izraelske koševе i žitnice i dao im pobjedu nad njihovim neprijateljima. (5.Mojsijeva 28: 1-9) Prema odredbama Saveza zakona, izraelski je narod također bio blagoslovljen prilikom da zadobije život. Međutim, to je zahtijevalo potpunu poslušnost Zakonu, što je, kao pripadnicima grijehom proklete i umiruće rase, bilo izvan njihove sposobnosti.

BOG JE POSLAO SVOG SINA

Pred kraj posebnog razdoblja milosti Izraelu, Božja se ruka očitovala u najvećem događaju poznatom čovjeku. Poslao je svog voljenog Sina da otkupi čovječanstvo od prokletstva grijeha i smrti. Prorok Izaija je napisao: “Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku; one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja.” (Izaija 9: 2) Isus je bio to “istinsko svjetlo” koje na kraju “prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet.”—Ivan 1: 9

Isus je ograničio svoju poruku na narod Izrael. Tako su Izraelci bili prvi koji su primili poziv da postanu njegovi učenici. Isus je rekao svojim apostolima: “K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! Pođite radije k izgubljenim ovcima doma Izraelova! Putom propovijedajte: ‘Približilo se kraljevstvo nebesko!’”—Matej 10: 5-7

Samo je mala manjina Izraelaca prihvatila Isusa, a nakon njegova uskrsnuća uputio je svoje učenike da mu budu svjedoci po cijeloj zemlji. (Djela apostolska 1: 8) Svrha ovog svezemaljskog svjedočenja, međutim, nije bila obratiti sve da budu sljedbenici Isusovih stopa, već, kako je rekao Jakov, Bog je želio uzeti iz svijeta “narod imenu svojemu” da bude povezan s Isusom u njegovom budućem djelu blagoslova čovječanstva.—Djela apostolska 15: 14

“Put” kojim su ovi pozvani poći nije lak. Isus je rekao da će se oni koji će biti njegovi učenici morati odreći samih sebe, uzeti svoj križ i slijediti ga. (Matej 16: 24) To znači patiti i umrijeti s Isusom. Nisu mnogi u sljedeće dvije tisuće godina od Isusove zemaljske službe bili spremni slijediti ovaj put samoodricanja i patnje. Stoga ih Isus naziva “malim stadam” kojemu je Očeva volja dati kraljevstvo.—Luka 12: 32

VELIKA NAGRADA

Bogatom mladom vladaru Isus je rekao da će, ako se odrekne svega i pođe za njim, imati “blago na nebu”. (Matej 19: 21; Luka 18: 18, 22) Jedno od tih blaga bit će božanska narav. (2.Petrova 1: 4) Oni koji su vjerni primit će “slavu, čast i besmrtnost”. (Rimljanima 2: 7) Oni će vladati zajedno s Kristom.—Otkrivenje 20: 4

Apostol Pavao nas obavještava da su Isus i njegovi istinski sljedbenici sadašnjeg doba, članovi Kristovog “tijela”, zapravo “potomstvo” koje je Bog obećao Abrahamu, potomstvo koje je trebalo blagosloviti sve obitelji na zemlji. (Galaćanima 3: 8, 16, 27-29) Svrha Kristove tisućugodišnje vladavine je podariti obećane Božje blagoslove života ljudima svih naroda koji tada prihvaćaju opskrbu životom učinjenu za njih kroz žrtve Isusove smrti i onima koji se pokoravaju zakonima njegova kraljevstva.

Božja ruka u ljudskim odnosima kroz sadašnje doba djelovala je u odabiru ove prave Kristove crkve. Ovo je djelo ostalo nepoznato svijetu općenito, ali je slavno blagoslovljeno od Gospodina. Kad ovo djelo bude dovršeno, Božja će se ruka očitovati cijelom svijetu kroz posrednike Kristova kraljevstva.

Riječ crkva—ekklesia na grčkom jeziku—znači pozvano vijeće. Nakon što ova klasa bude pozvana iz svijeta, svi ostali će dobiti priliku čuti i poslušati. Jakov je rekao da će tada “preostali ljudi” i “svi pogani” imati priliku “potražiti Gospodina”. On također objašnjava da su “Bogu poznata sva njegova djela koja obznanjuje odvijeka.”—Djela apostolska 15: 14-18

NOVI DAN

Vjerujemo da je Božje djelo odabira ovog naroda iz svijeta da bude pridruženi vladar u Kristovom kraljev-

vstvu gotovo završeno, što znači da je vrijeme prosvjetljenja i izbavljenja svijeta blizu. Danas živimo u najvažnijem razdoblju svjetske povijesti. Ljudi slabo shvaćaju da se Božja ruka očituje u sadašnjim svjetskim događajima, iako je to naviješteno u proročanstvima Biblije. Tama još uvijek prekriva Zemlju, ali uskoro će ljudi ugledati zoru novog dana—dana koji će se roditi, tako reći, u oblacima nevolje.

Ovaj novi dan sviće kao posljedica Drugog Isusovog dolaska. Jasno svjedočanstvo Biblije je da se Isus vraća kao slavno božansko biće, nevidljivo ljudskim očima, ali sa svom moći da upravlja odnosima ljudi u skladu s božanskim uređenjem. Isus je rekao svojim učenicima: “Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti.”—Ivan 14: 19, *English Standard Version*

Isusovi istinski i vjerni sljedbenici moći će ga vidjeti, jer su uskrsnućem uzdignuti do iste božanske naravi koju on posjeduje. Ivan je napisao: “Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest,” a ne onakvog kakav je bio, “u dane zemaljskog života.”—1.Ivanova 3: 1-3; Hebrejima 5: 7

Tijekom Isusove zemaljske službe prije gotovo dvadeset stoljeća, njegovi učenici su ga pitali koji će biti znakovi njegovog drugog dolaska, ili prisutnosti [grčki: *parousia*]. Rekao je da će tada biti “na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda zbog huke mora i valovlja. Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slalom.”—Luka 21: 25-27)

Velik dio ovoga je kazano simboličkim jezikom. Svijet će “ugledati” Isusa u “oblaku”. Slična je misao izražena u Otkrivenju 1: 7. Doslovan oblak zastire. Među-

tim, ovdje se oblaci koriste da simboliziraju nesreću i nevolju koju je opisao Isus. Ova “nevolja” će na kraju pomoći nevjerničkom svijetu da “vidi”, ili razazna, Božju ruku u ljudskim djelima kroz raspad njihovog vlastitog grešnog društvenog poretka, ili svijeta.—Matej 24: 21, 22

Ovo je svijet kojem je Sotona “bog” i “knez”. (2.Korinćanima 4: 4; Ivan 16: 11) To je “opak svijet”. (Galaćanima 1: 4) Uništenje ovog svijeta je ono što je prorečeno u Bibliji, a ne doslovno spaljivanje planeta Zemlje. (1.Ivanova 2: 15-17; Propovjednik 1: 4) Možemo se radovati što se ovaj sadašnji opaki svijet bliži kraju.

Isus je rekao da će nevolja koja će doći na Sotonin svijet na kraju vremena biti toliko velika da će svako tijelo biti uništeno ako se razdoblje nevolje ne skрати. Međutim, uvjeravao nas je da će ovo veliko “vrijeme tjeskobe” skratiti Isus i njegovi pravi sljedbenici, “izabrani”, koristeći svoju božansku moć da djeluju na ljudske odnose kroz uspostavu Mesijanskog kraljevstva.—Danijel 12: 1; Matej 24: 22

Još jedno ispoljenje Božje ruke u ljudskim djelima predskazao je prorok Danijel. U aluziji na vladare zemlje u završnom dijelu sadašnjeg kršćanskog doba, Danijelovo proročanstvo kaže: “U vrijeme ovih kraljeva Bog nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati dovijeka.”—Danijel 2: 44

Sefanija 3: 8, 9, glasi: “Zato mene čekajte”—riječ je JAHVINA—‘do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana. Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.’”

Ovo je moćan jezik. Jasno ukazuje na Božju ruku u odnosima ljudi, koja privodii kraju trenutni društveni poredak u svijetu i uspostavlja novi poredak u kojem će svi ljudi služiti Gospodinu “jednodušno”. Radujemo se što je potpuno ispunjenje proročanstva tako blizu; da će uskoro, preko Krista i njegove uskrsnule istinske crkve, Bog uputiti čistu poruku istine ljudima, uzrokujući da spoznaja njegove slave ispuni zemlju, “kao što vode prekrivaju more.”—Izaija 11: 9; Habakuk 2: 14

Stoljećima prije nego što je Isus došao na Zemlju u svom prvom dolasku, prorok Izaija je prerekao: “Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav JAHVE nad vojskama.”—Izaija 9: 6, 7

Ovo se proročanstvo počelo ispunjavati s Isusovim rođenjem, ali njegova najava mesijanskog kraljevstva u Isusovim rukama još nije ostvarena. Međutim, sada živimo u “danu njegove pripreme” za nadolazeće slavno doba mira i pravednosti. (Nahum 2: 3, 4) Znamo da kada nova svjetska vlada bude čvrsto uspostavljena na “ramenu” Kneza mira, svi sadašnji zbunjujući problemi čovječanstva bit će riješeni. Tada, nakon toliko dugih stoljeća, narodi se više neće učiti ratu.

Tada će također biti riješen mučan problem bolesti i smrti, jer će Isus biti “vječni Otac” svijeta—to jest, onaj koji će dati vječni život. Pavao je napisao da će Krist vladati sve dok svi neprijatelji ne budu položeni pod njegove noge i da je posljednji neprijatelj koji će biti uništen smrt. (1.Korincanima 15: 25, 26) Teško je zamisliti svijet u kojem neće biti bolesti, boli, suza, smrti.

Međutim, Isusova smrt kao Otkupitelja čovječanstva od grijeha i smrti, osigurala je upravo takve blagoslove, a oni će biti dostupni ljudima preko posrednika njegova kraljevstva.—Izaija 25: 6-9; 33: 24; Otkrivenje 21: 2-5

Apostol Petar je objasnio da će tijekom Mesijanskog kraljevstva doći “vremena uspostave svega”, i dodao da je ovo veličanstveno vrijeme blagoslova bilo proročeno ustima svih svetih Božjih proroka od postanka svijeta. (Djela apostolska 3: 20, 21) Uspostavljanje znači obnovu, a među stvarima koje treba vratiti čovječanstvu su zdravlje i život.

To će obuhvatiti sve one koji su prethodno umrli i “spavaju” u svojim grobovima. (Ivan 11: 11-14; 1.Solunjanima 4: 13, 14) Biblija koristi izraz “otkup za sve” da bi opisala Isusovo djelo otkupljenja, a Izaija je napisao da će se “vraćati otkupljenici JAHVINI. Doći će u Sion kličući od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci.”—1.Timoteju 2: 3-6; Izaija 35: 10

Tada će svi upoznati pravog Boga, “i malo i veliko—riječ je JAHVINA.” (Jeremija 31: 34) Naučit će značenje našeg uvodnog teksta, da su “velika i čudesna” njegova djela. Nije ni čudo što je Ivan pitao: “Tko da te se ne boji, Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje! Ti si jedini svet! I zato svi će narodi doći i klanjati se pred tobom jer se očitovahu pravedna djela tvoja!”—Otkrivenje 15: 3, 4 ■

Razmetni sin

Ključni stih: “Jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!”

I stadoše se veseliti.”

— Luka 15: 24

Izabrani tekstovi:

Luka 15: 11-32

OVA PRISPODOBA

uglavnom govori o mlađem od dva sina, no očito je da reakcija starijeg brata na očevu odluku igra važnu ulogu na kraju ove pripovijesti. U ovoj priči, Isus je prikazao nekog imućnog čovjeka koji je dao nasljed-

stvo mlađem sinu koji je otišao svojim putem u razuzdan život, protračivši sve što mu je dano.—Luka 15: 11-16

U svom jadnom stanju, rasipnik je konačno počeo shvaćati svoj buntovnički stav i nedostatak zahvalnosti za obilje u kojem je prije uživao kod kuće. Zatim je odlučio pokajati se, tražiti milost tako što će se vratiti svome ocu i zatražiti da služi kao najamnik.—vss. 17-19

Iako je još bio daleko od kuće, otac ga je ugledao u daljini, potrčao da ga pozdravi i primi u zagrljaj. Nadalje, njegovim slugama je naređeno da rasipnika obuku u najfinije haljine, da mu stave prsten na prst, obuju sandale na noge i proslave njegov povratak gozdom. (vss. 20-23) Naš ključni stih prikazuje veliku radost koju je otac doživio kad se njegov svojeglavi sin pomirio s njim.

Stariji sin, čuvši veselje, razbjesni se jer on nikada nije zastranio, ali ipak nije bio počašćen kao njegov brat koji

se divlje i razuzdano ponašao prije nego što se vratio kući. Njegov otac je priznao tu činjenicu, ali je također rekao da je primjereno primiti izgubljenog sina natrag u stado. To je, međutim, slabo ublažilo ljutnju starijeg brata.—vss. 25-32

U ovoj prispodobi, otac je prikladna slika Jahve, našeg uzvišenog Stvoritelja, baš kao što bi stariji sin mogao predstavljati pismoznance i farizeje za koje se izvana činilo da čuvaju Mojsijev zakon. Mlađi sin je mogao predstavljati obične ljude tijekom Isusove službe koji nisu bili toliko strogi prema svojim idealima. Kao pripadnici izraelskog naroda, možda su protratili svoje prilike za pobožnu službu zbog samodostatnosti i sada su željeli naći Jahvu. Krist je upravo takve osobe ohrabrio rekavši: “Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.”—Matej 11: 28

Neki iz ove potonje skupine vratili su se Bogu te su nakon Pedesetnice bili obilno pomilovani i darovane su im posebne pojavnosti božanske naklonosti kroz Duha Svetoga. Međutim, židovski vjerski vođe kao cjelina nisu uspjeli prigr-liti nadu u visoki poziv, čime su izgubili privilegiju, kao budući članovi tijela Kristova, da budu pomoćnici u blagoslivljanju svih obitelji čovječanstva.—Luka 12: 32; 13: 28

Kako veličanstveno očeva dobrodošlica opisuje Božju ljubav! Najbolja haljina i druge brižnosti koje se daju onome koji se pokaje dobro prikazuju odredbe koje je Nebeski Otac učinio preko Krista za sve koji se vrte s puteva grijeha. Haljina i svi blagoslovi dani su kao pokrov za nesavršenosti pale prirode. Ugojeno tele predstavlja “gozbu od pretiline” koju je Bog osigurao za klasu pokajnika.—Izaija 25: 6-8; 55: 1, 2

■

Najveći u Kraljevstvu

Ključni stih: “*Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.*”

— **Matej 18: 4**

Izabrani tekstovi:

Matej 18: 1-6;

Marko 10: 13-16

UČENICI SU PITALI Isusa tko će biti najveći u kraljevstvu nebeskom. U više navrata ih je promatrao kako prilično žustro raspravljaju o ovom pitanju. Dvojica od njih su, zapravo, zatražila od njega privilegiju da budu posebno počašćeni sjedeći s desne i lijeve strane njegova prijestolja. Učenicima je bilo prilično teško shvatiti da trebaju

odstraniti ovu častoljubivu želju. Međutim, kao rezultat utjecaja Duha Svetoga nakon Pedesetnice, oni su konačno počeli shvaćati nužnost svoje poniznosti.—Matej 18: 1-3; Marko 10: 35-37

Naš ključni stih potvrđuje nuždu za poniznošću kao bitnu osobinu karaktera za sve koji će biti uzdignuti na položaj u nebeskom kraljevstvu. Kršćanska poniznost, plod Duha Svetoga, podrazumijeva trezvenu procjenu vlastitih sposobnosti, ni previsoko ni prenisko mišljenje o sebi. (Rimljanima 12: 3; Filipljanima 2: 3-5) Oholost je, s druge strane, suprotna poniznosti i izvorno se očitovala kod Lucifera, uzrokujući njegov pad. (Izaija 14: 12-14; Izreke 16: 18)

Poniznost je, u svjetlu svetih spisa i Starog i Novog zavjeta, nužnost vjernikove vjere. Najbolji primjer poniznosti je Isus, koji je sebe opisao kao “krotka i ponizna srca” i koji “ponizi sam sebe.”—Matej 11: 29; Filipljanima 2: 7, 8

Krist je postavio mjerilo poniznog služenja kada je prao noge svojim učenicima, govoreći: “Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.” (Ivan 13: 14, 15) Dakle, prihvaćanje poniznosti podrazumijeva spremnost za služenje. Ako se poput Isusa ponizimo pred Bogom, u budućnosti ćemo biti uzvišeni krunom slave koja će trajati zauvijek.

Načelo poniznosti moraju ispoljavati svi koji bi bili sposobni služiti u Božjem kraljevstvu. “Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. Nego lûde svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom.”—1.Korinćanima 1: 26-29

Onih koji čine dobra djela iz ispravnih motiva Gospodin će se sjetiti tijekom uskrsnuća i primit će zemaljske blagoslove u skladu s napredovanjem na putu svetosti. (Matej 25: 34-40; Izaija 35: 8-10) Međutim, predani Kristovi sljedbenici u ovom životu idu dalje od činjenja dobra. Oni se bave samoodricanjem, žrtvom i vjernom službom do smrti, kako bi mogli dobiti nadu da će primiti nebesko uskrsnuće u božanski život. “Kad se pojavi Natpastir, primit ćete neuveli vijenac slave. ... pripašite poniznošću jer Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost. Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme.”—1.Petrova 5: 4-6 ■

Isus razgovara sa Samarijankom

Ključni stih:
“**Mnogi
Samarijanci iz
onoga grada
povjerovaše u
njega zbog riječi
žene koja je
svjedočila: ‘Kazao
mi je sve što sam
počinila.’”**
— **Ivan 4: 39**

Izabrani tekstovi:
Ivan 4: 1-30, 39-42

TIJEKOM SVOJE zemaljske službe, Isus je obavijestio svoje sljedbenike da ne prenose evanđeosku poruku poganima niti u bilo koji samarijski grad. Oni nisu bili čistog izraelskog podrijetla i stoga se nisu u potpunosti pridržavali svih zakona i običaja Židova.—Matej 10: 5, 6

Jednom prilikom, dok je putovao iz Judeje kroz Samariju, Učitelj je trebao osvježenje. Susreo je ženu u gradu Siharu i zamolio je za vodu dok su njegovi učenici produžili dalje da kupe hranu. Budući da je naš Gospodin bio Židov, žena je bila zbunjena zašto je tražio piti od Samarijanke. Krist joj je tada rekao da ima vodu koja, ako se pije, struji u vječni život.—Ivan 4: 6-15

Dok je trajao njihov razgovor, Samarijanka je shvatila da je Isus prorok. To je bilo zato što ju je obavijestio da je živjela s nekoliko muškaraca i da onaj s kojim trenutno živi nije njezin muž. Nadalje, njihova se rasprava razvila u razmatranje značenja štovanja

Nebeskog Oca “u duhu i istini”. To podrazumijeva duboko poštovanje svetosti koja bi mu bila ugodna, za razliku od pukih površnih djela molitve, slavljenja i zahvaljivanja. Istinsko obožavanje Boga trebalo bi nas obuzimati kao način života.—vss. 16-24

Naš ključni stih pokazuje da je određeni broj Samarijanaca prepoznao da u svojim srcima nije bio zadovoljan onim što je znao o Bogu, kao ni svojim odnosom s njim. To je dokazano ženinim uvjerljivim svjedočanstvom i željom da sazna više o Isusu.

Svi događaji opisani u ovoj lekciji dogodili su se prije nego što je naš Gospodin platio otkupninu za sve. Dakle, vrata prilike još nisu bila otvorena njegovim posvećenim sljedbenicima da se ponadaju kako će s njim vladati tijekom Mesijanskog kraljevstva, kada će ljudska obitelj doći slaviti Boga u duhu i istini.

Nebeski Otac trenutno se ne bavi čovječanstvom izravno, već traži zaručnicu za svog Sina, Isusa Krista. Vjerno naviještajmo radosnu vijest o Božjem kraljevstvu kao protuotrovu za sve što je pogrešno u ovom svijetu. “On odgovori: Idi i reci tom narodu: ‘Slušajte dobro, al’ nećete razumjeti, gledajte dobro, al’ nećete spoznati.’ Otežaj salom srce tom narodu, ogluš mu uši, zaslijepi oči, da očima ne vidi, da ušima ne čuje i srcem da ne razumije kako bi se obratio i ozdravio.’ Ja rekoh: ‘Dokle, o Gospode?’ On mi odgovori: ‘Dok gradovi ne opuste i ne ostanu bez žitelja, dok kuće ne budu bez ikoga živa, i zemlja ne postane pustoš’.”—Izaija 6: 9-11

Iskoristimo svaku raspoloživu priliku da pružimo riječ utjehe svima koliko god možemo. “Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem!”—1.Korinćanima 9: 16 ■

Isus nadvlada nečistog duha

Ključni stih: “On ode i poče razglašavati po Dekapolu što mu učini Isus. I svi su se divili.”
— Marko 5: 20

Izabrani tekstovi:
Marko 5: 1-20;
Luka 8: 26-39

NAKON ŠTO SU ISUS i njegovi učenici prešli Galilejsko jezero, ušli su u zemlju Garazen. Tamo su susreli čovjeka koji je bio opsjednut nečistim duhom. Imalo je toliku kontrolu nad njim da je morao živjeti među grobnicama. Osim toga, često je bio vezan okovima i lancima,

ali ga zbog opsjednutosti nitko nije mogao svladati. Vidjevši Gospodina izdaleka, nečisti duh je, govoreći kroz usne ove izmučene osobe, upitao: “Što ti imaš sa mnom, Isuse?”—Marko 5: 1-7

Naš je Gospodin tada naredi nečistom duhu po imenu Legija—jer ih je bilo mnogo—da izađe iz opsjednutog čovjeka i tako ga oslobodi. U blizini je bilo krdo svinja koje je brojalo oko dvije tisuće. Demoni koji su opsjednuli čovjeka tražili su od Isusa da ne budu protjerani, već da im se dopusti da ostanu u tom kraju. Zatim su zamolili dopuštenje da uđu u svinje, što im je Gospodin dopustio. Opsjednute demonima, svinje su silovito potrčale niz strmi brijeg u more i utopile se.—vss. 8-13

Čuvari stada i drugi koji su promatrali ovaj

dogadaj bili su uplašeni zbog onoga čemu su svjedočili i zamolili su Isusa da ode. Činilo se da ih je više zanimalo što se dogodilo sa zlim duhovima i krdom svinja nego činjenica da je ovaj jadnik, koji je prije vodio beskoristan život, sada pri zdravoj pameti. Isus mu je udijelio evanđeosku poruku i potaknuo ga da ispriča svoje iskustvo svojoj obitelji i prijateljima.—vss. 14-19

Naš ključni stih implicira da je ovaj čovjek koji je sada bio izliječen postao aktivan u naviještanju drugima o čudesnom djelu koje je Učitelj učinio njemu. Ovo nam je očito zapisano kao opomena da svima kad god smo u prilici prenosimo dobru vijest o blagoslovima koji će se dogoditi čovječanstvu tijekom Božjeg kraljevstva.

Iako ne bi bilo točno da je cijelo čovječanstvo opsjednuto đavolima zbog grijeha, palo čovječanstvo mentalno je nezdravo u većoj ili manjoj mjeri. Pavao potvrđuje ovu misao. On kaže za one koji su prihvatili Krista i primili od njegova Duha, novi um, da imaju “duh... razbora”. (2.Timoteju 1: 7) On time implicira da prije nisu imali zdrav razum, i da svijet općenito trenutno nema zdrav razum.

O Jahvi, velikom Liječniku, psalmist je napisao: “On ti otpušta sve grijehе tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju; život ti ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja.”—Psalmi 103: 3-5

Kroz otkupljujuću Božju ljubav, grešnost će biti oproštena, i na kraju će svi biti ozdravljeni kao rezultat vjernosti našeg Otkupitelja u žrtvovanju svog života kao otkupnine za sve. (1.Timoteju 2: 5, 6) Koliko bismo trebali biti zahvalni za savršeni plan Nebeskog Oca koji će rezultirati mirom, radošću i iscjeljenjem za razumna bića koja mu se klanjaju i koja ga štiju! ■

“Djeca svjetlosti”

“Ta svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame.”

—1.Solunjanima 5: 5

TIJEKOM SVOJE službe, Isus je izjavio: “Ja sam svjetlost svijeta”, a Sveto pismo na drugim mjestima za njega bilježi da je “Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet.” (Ivan 8: 12; 1: 9) Svjetlost je u to vrijeme vidjela samo nekolicina, jer je svijetlila na “mračnom mjestu”. Onima koji su je vidjeli, Učitelj je rekao: “Blago vašim očima što vide.”—2.Petrova 1: 19; Matej 13: 16

Svi oni koji će ikada imati pravo na život moraju imati svjetlo, božansku Istinu, a budući da je Božja namjera da svatko, uključujući i one u “tamnici” tame i smrti, ima priliku prihvatiti život, vrijeme mora doći kada će svi ugledati svjetlo Svete Riječi. (Izaija 24: 22; 42: 7; Ivan 5: 28, 29) Božja je volja da “se svi ljudi spase [od Adamove smrti, neznanja i sljepoće] i dođu do spoznanja istine.”—1.Timoteju 2: 3, 4, *Emphatic Diaglott*

Sveto pismo otkriva da prije nego što svijet dobije to svjetlo, ili znanje, klasa svetaca—prava crkva, Kristova zaručnica—mora biti poučena kao “djeca svjetlosti” i biti dovršena i proslavljena zajedno s Isusom, njihovim nebeskim zaručnikom. O pravoj crkvi tijekom njezina zemaljskog hodočašća čitamo: “Da, nekoć bijaste tama, a

sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite.” (Efežanima 5: 8) Kad smo bili “tama,” bili smo u neznanju i pogrešnom razumijevanju Boga i njegove Svete Riječi i plana. Sada, međutim, uživamo u svjetlu.

Djeca svjetlosti odmjeruju svoje poglede i usmjeravaju svoje misli, riječi i djela, ne prema onome što većina njihovih susjeda smatra ispravnim, već prema onome što uči Riječ Božja. U skladu sa svojim punim posvećenjem do smrti, oni kažu: “Moram biti vjeran svome Gospodinu.” Dakle, oni su vođeni Duhom Svetim, Duhom Istine, Duhom ljubavi, koji ih pokreće.—Rimljanima 8: 14 A sveta Riječ našeg Nebeskog Oca doista je “svjetiljka” našim nogama i “svjetlo” našoj stazi. (Psalmi 119: 105)

BDIJTE

Pavao je napisao: “Ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i trijezni budimo.” (1.Solunjanima 5: 6) U kontekstu ovog stiha potaknuti smo da promatramo znakove vremena koji se odnose na “Dan Gospodnji”, čak i dispensacijsku promjenu koja je sada blizu. (vs. 2) Dok je Sotona, naš protivnik, uvijek aktivan u svojim nastojanjima da nanese štetu Gospodinovoj velikoj i slavnoj stvari, on će biti još zavodljiviji u svojim zlim utjecajima, “sa svom silom, lažnim znamenjima i čudesima,” tijekom dana u kojima sada živimo. (2.Solunjanima 2: 9) Stoga moramo biti sve oprezniji u čuvanju svake točke napada. “Bdijte postojani u vjeri, ... budite čvrsti.”—1.Korinćanima 16: 13

Naš Otac traži od nas da bdijemo i on će nagraditi one koji to vjerno čine. Potiče nas da budemo budni i da sa svom djecom svjetla sve više učimo njegovu Svetu Riječ i volju. On nadalje želi da budemo iscrpnije obaviješteni o njegovom čudesnom “planu vjekova, koji je

stvorio za Pomazanika Isusa, našega Gospodina.” (Efežanima 3: 11, *Diaglott*) Također trebamo rasti u milosti i spoznaji dok bdijemo.—2.Petrova 3: 18

Svijet je općenito još uvijek mračno mjesto, ali Božji narod dobiva posebno prosvjetljenje. Oni su djeca svjetlosti i vole svjetlost. “Budi trijezan u svemu, zlopati se, djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni!” (2.Timoteju 4: 5, *Young’s Literal Translation*) Pažljivo promatrajući rastuće znakove vremena, imamo privilegiju skrenuti pozornost drugima na ta divna ispunjenja božanskog proročanstva, i kako su povezana s davno obećanim kraljevstvom koje će uskoro doći.—Matej 6: 10

Osim što moramo biti budni, trebamo biti bistra uma, ne uzbuđeni ili ostrašćeni, već smireni i dobro uvježbani u samokontroli. Neki ljudi lako postanu uzbuđeni i nosi ih “svaki vjetar nauka”. (Efežanima 4: 14) Oni ne mogu rasuditi ono što prihvaćaju. Čini se da ne znaju da su božanske istine namijenjene onima koji traže, čekaju, bdiju, gladuju i žedaju pravednost.—Matej 5: 6

Dio naše trijezne budnosti također je posebno usmjeren na čuvanje naše “žive žrtve” na oltaru. (Rimljanima 12: 1; Hebrejima 13: 15) Čineći tako, dodatno moramo zadržati punu predanost Bogu; rasti u Kristolikosti; vjerno svjedočeci Istinu i pomažući drugima da čine isto.

HOD ŽIVOTA

Vjerni Isusovi sljedbenici ne hodaju “po stazi ovoga svijeta, po Knezu vlasti zraka, po tom duhu koji sada djeluje u sinovima neposlušnima”. (Efežanima 2: 2) Oni su svjetlost svijeta i “hode kao djeca svjetlosti”. (Efežanima 5: 8) Božja je Riječ neprestano svjetiljka koja vodi i usmjerava njihov put.

Ljudska mašta i ideje, pa čak ni svijest, nisu

dovoljni da nas ispravno vode. Trebamo rađanje od Duha Svetoga i njegovo prosvjetljenje našeg uma u odnosu na ono što je napisano u Božjoj Riječi Istine za naše učenje i pouku. “A mi, mi ne primismo duha svijeta, nego Duha koji je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog.” “Ta Bog koji reče: Neka iz tame svjetlost zasine!, on zasvijetli u srcima našim da nam spoznanje slave Božje zasvijetli na licu Kristovu..”—1.Korinćanima 2: 12; 2.Korinćanima 4: 6, *Diaglott*

Kao djeca svjetlosti, trebali bismo staviti poseban naglasak na poštenje u našem hodu pred Gospodinom. “Kao po danu pristojno hodimo”, opomenuo je Pavao. (Rimljanima 13: 13) Svako istinsko dijete Božje mora se pobrinuti da bude pošteno, ne samo u financijskim stvarima, već i u svom ophođenju prema bližnjima, svojoj braći u Kristu, a iznad svega, u svojim ispovijedima poštujući svoju vjeru . U tom smjeru se vrši test, a oni koji više vole naklonost ljudi nego naklonost Božju će prije ili kasnije dokazati da su nedorasli za nebesko kraljevstvo.

Apostol dalje komentira napredni hod kršćanina: “Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjeron kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem.” “Ne živite po tijelu, nego po Duhu.” “Hodite u novosti života.” “Po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela!”—Kološanima 2: 6, 7; Rimljanima 8: 1; 6: 4; Galaćanima 5: 16

Na našem putu do potpunog posvećenja, iskusit ćemo, kao što je i Isus iskusio, da tama mrzi svjetlo. “Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.” (Ivan 15: 19) Ipak, trebamo biti predani Istini. Moramo rasti i hodati u Istini, vjerno je naviještati i stalno govoriti o njoj s ljubavlju.

SVIJETLITE PREMA DRUGIMA

“Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori.” “Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.” (Matej 5: 14, 16) Ako želimo da naša svjetlost svijetli na slavu našeg Oca naše svjetiljke trebaju biti očišćene, uređene i moraju jarko gorjeti. Nemojmo biti od onih koji bi mogli biti ravnodušni prema dotjerivanju svojih svjetiljki. Zbog toga njihova svjetlost ne svijetli jarko, jer je posuda zamračena greškom ili možda nedostatkom želje za služenjem i pomaganjem drugima.

Neki mogu imati svjetlost, ali mu ne dopuštaju da ima pravo mjesto ili učinak na njihovo srce, um i karakter. Stoga je svjetlost u njima vrlo slaba zbog odsustva pravilnog razvoja unutar njihovog bića uzduž linija pravednosti. Treba imati na umu savjet iz Pisma: “Svjetlost sviće pravedniku.”—Psalmi 97: 11

Apostol Pavao je govorio o našoj privilegiji i odgovornosti kao nositelja svjetlosti. “Vi ste pismo naše, upisano u srcima vašim; znaju ga i čitaju svi ljudi.” “Jer Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao posljednje, kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i anđelima, i ljudima.” (2.Korinćanima 3: 2; 1.Korinćanima 4: 9) Biti “znani” od drugih i njima biti “prizor” možemo samo ako smo nositelji svjetlosti.

Sve dok dopuštamo da predrasude, ponos, sebičnost, samopoštovanje, svađa, nepravda ili bezbožnost ometaju slobodu s kojom primamo i širimo svjetlost Istine, u tom istom omjeru svjetlost će sigurno blijediti. Takav smjer, ako se na njemu ustraje, na kraju će nas odvesti u stanje tame. Isus je upozorio svoje sljedbenike: “Ako je dakle svjetlost koja je u tebi—tamna, kolika će istom tama biti?!”—Matej 6: 23

Veliki savjet nam je: “Duha ne trnite.” (1.Solunj-

anima 5: 19) Mogao bi se u potpunosti ugasiti, ali uz Gospodinovu pomoć, moramo zadržati ovo neprocjenjivo blago. To je dokaz da smo djeca Božja. To je “polog”—zalog ili jamstvo—naše vječne baštine.—Efežanima 1: 14

Kao djeca svjetlosti, “mi smo Kristovi poslanici.” (2.Korinćanima 5: 20) Dok još živimo u svijetu, mi nismo od njega, već smo prenijeli svoju odanost, i, prema tome, “naša je domovina na nebesima.” (Filipljanima 3: 20, American Standard Version) Kao Kristovi predstavnici i poslanici, zasigurno osjećamo i dostojanstvo i čast ovog položaja i značajnu odgovornost, budući da, što god činimo riječju ili djelom, sve činimo u ime Gospodina Isusa. (Kološanima 3: 17) Želja našeg srca je da “svijetlimo kao svjetlila u svijetu držeći riječ Života.”—Filipljanima 2: 15, 16

TEŠKA ISKUŠENJA

“Ljubljeni! Ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično.” (1.Petrova 4: 12) Uvijek ćemo biti spremni za teške kušnje o kojima čitamo: “Ustat će, doista, lažni kristi i lažni proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li moguće, zavedu i izabrane.”—Matej 24: 24

Ne samo da će naše znanje o Istini i naša vjera biti iskušani, nego također i naša kršćanska ljubav. “Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao—ništa sam.”—1.Korinćanima 13: 2

Možemo biti sigurni da će Protivnik upotrijebiti sva sredstva da nam predstavi tamu umjesto svjetlosti i da nas odvraća od jasno izraženog pravila ljubavi. Također treba imati na umu da stanje srca bez ljubavi, prestrogi duh, tako stran duhu našeg Učitelja, ne ulazi u nas

iznenada, već se razvija postupno.

Stoga bi svaki dan svatko od nas trebao istraživati svoje srce kako bismo vidjeli možemo li ili ne tamo pronaći prema bilo kome—svecu ili grešniku—bilo što od duha licemjerja, zlobe ili pokvarenosti koje je Gospodin slikovito predstavio kao kvasac, koji zagađuje svojim utjecajem.—Matej 16: 6; Luka 12: 1; 1.Korinćanima 5: 8

“Zar ne znate da malo kvasca sve tijesto ukvasa?” (1.Korinćanima 5: 6) Malo zavisti, malo ljutnje, malo mržnje ili svađe, može brzo zatrovati naše srce, i u relativno kratkom vremenu pretvoriti slatkoću naše prirode, duh ljubavi, u jetku gorčinu. Štoviše, kvasac vjerojatno neće biti ograničen na jednu osobu, već bi se mogao proširiti i na druge, pa bi tako mnogi mogli biti onečišćeni.

MILOSTI DUHA SVETOGA

Djeca svjetlosti trebaju sve više i više njegovati različite milosti Duha Svetoga. Samo znanje “nadima, a ljubav izgrađuje”. (1.Korinćanima 8: 1, Diaglott) Postoji samo jedan način kako se možemo u potpunosti osnažiti protiv upadanja u bilo koju od zabluda i zamki Protivnika.

Takva utvrda nije u potpunosti osigurana znanjem, iako je znanje vitalan i vrlo važan element u njoj. Druga komponenta, i to od najveće važnosti, je poslušnost pravednim načelima postavljenim u Riječi našeg Oca, i kao što je prikazano u životu i karakteru našeg Gospodina Isusa. Stoga, ako težimo biti “djeca svjetlosti”, sposobni pokazati dobrotu i slavu Božju svijetu, moramo “nado-dati” našoj vjeri čari hrabrosti, znanja, samokontrole, strpljivosti, pobožnosti, bratoljublja i ljubavi. Ako ih u nama ima u izobilju, neće nam dopustiti da budemo “besposleni i neplodni za spoznanje Isusa Krista.”—2.Petrova 1: 5-11, *Diaglott* ■

OBEĆANJA

“A spomenite se onih prvih dana kada ste, tek prosvijetljeni, izdržali veliku patničku borbu: ovamo javno izvrgnuti porugama i nevoljama, onamo postavši zajedničari onih s kojima se tako postupalo. I doista, sa sužnjevima ste suosjećali i s radošću prihvatili otimanje dobara znajući da imate bolji, trajan posjed. Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća! Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeći volju Božju zadobili obećano.”

Hebrejima 10: 32-36

* * *

Image @stock.adobe.com by Alex